



תוכנית העשרה חינוכית
ניצנים בגני הילדים



משרד החינוך
המינהל הפדגוגי
אגף בכיר גיל הרך
תוכנית הצהרונים הלאומית

תודה

בקשה

הודיה



פותחים את
הלב בתפילה

תוכן העניינים

4

שבוע ראשון

נעים להכיר –

הכרות עם הילדים, הצוות והכללים של הצהרון.

29

שבוע שני

תפילות קטנות מהלב –

הנחלת ערך למתנת התפילה.

47

שבוע שלישי

רק ביחד –

חיזוק הלכידות, הקשר והאחדות הקבוצתית
והעצמת כל יחיד בקבוצה.

58

שבוע רביעי

ירח האיתנים –

הכרה וחזרה על סממני החגים.

"כל הזכויות שמורות © 2026 משרד החינוך.

אין להעתיק, לצלם, להקליט, לאחסן במאגר מידע או להפיץ חלקים כלשהם מפרסום זה
ללא קבלת רשות מפורשת בכתב מבעלי הזכויות".



מבוא

בחודש זה נצא למסע חווייתי שבו נחווה את הערך של מתנת התפילה. דרך סיפורים, משחק, יצירה ותנועה, נפתח תחושת ביטחון וביטוי אישי, נלמד להכיר בערך התפילה וההודיה בחיי היום-יום, ונחזק את האחדות והלכידות הקבוצתית. במהלך החודש נפתח את התחומים הבאים:

ידע

- זיהוי ושימוש בהודיה זיהוי ושימוש בבקשה.
- הכרת סדר היום, הכללים וחפצי הצהרון.
- הכרות עם סממני תשרי, ו/או חזרה.

מיומנויות קוגניטיביות

- פיתוח הדמיון, חשיבה על העתיד ויכולת המצאה דרך משחק וסיפור.
- פיתוח ערנות, זיהוי מאפיינים משותפים והבחנה בין סיטואציות שונות.
- פיתוח סקרנות, חקירה ויכולת לפתרון בעיות במצבים משתנים.

מיומנויות תוך-אישיות וחברתיות

- פיתוח יכולת ביטוי אישית, שיתוף ברגשות, במשאלות לב ובבקשות.
- עידוד לשיתוף פעולה במשימות קבוצתיות ותרגול הקשבה והמתנה בתור.
- חיזוק תחושת הביטחון העצמי, השייכות הקבוצתית והנוכחות של כל ילד במעגל.

ערכים

- מידת הכרת הטוב והודיה לה.
- אחדות, לכידות חברתית ועזרה הדדית.
- תפילה אישית כקשר.



שבוע ראשון

נעים להכיר

הכרות עם הילדים, הצוות והכללים של הצהרון בסימן של תפילה.

יום א	יום ב	יום ג	יום ד	יום ה	
<u>חימום שמות</u>	<u>מגדל המשאלות</u>	<u>בואו חברים</u>	<u>תנועה מתגלגלת</u>	<u>התיק שלנו</u>	פתיחה והתכנסות
ארוחת צהרים	ארוחת צהרים	ארוחת צהרים	ארוחת צהרים	ארוחת צהרים	ארוחת צהרים
<u>תפילה ליום הראשון</u>	<u>מי אני ומי אתה</u>	<u>החברים הטובים בצהרון</u>	<u>המזוודה של השנה החדשה</u>	<u>נעים להיות ביחד</u>	פעילות חינוכית העשרתית
<u>על מה אני מודה היום?</u>	<u>ציור של תפילה</u>	<u>רכבת שמות</u>	<u>מתנות משמיים</u>	<u>שרשרת הבקשות</u>	סיום יום

השבוע נלווה את הילדים בצעדיהם הראשונים בצהרון. נכיר את שמות החברים, נלמד את כללי ההתנהגות. נפתח מרחב בטוח ומוכר בצהרון. דרך שירה, סיפורים, פעילויות מגוונות וחוויות הילדים יסתגלו בקלות לסדר היום. ויחוו כי הצהרון הופך להם לבית. נפתח אווירה קבוצתית חמה ומלוכדת. ניתן מקום וביטוי לכל אחד.



פעילויות פתיחה והתכנסות:

לפניכם פעילויות אותן מומלץ לשבץ בפתיחת היום בעת ההתכנסות הראשונית, לפני ארוחת הצהרים,

מטרתן לאפשר מעבר נוח ורציף מפעילות הבוקר לפעילות הצהריים, לבדוק את שמות הנוכחים, להציג את סדר היום, ולהעניק יחס אישי לכל תלמיד.

בחרו פעילות אחת לכל יום. תוכלו לחזור להשתמש בכל פעילות אחת לשבוע באופן קבוע במהלך החודש. פעילויות חוזרות מהוות גורם לביטחון אצל התלמיד.

מומלץ לגוון ולהרחיב את הפעילויות, להוסיף רעיונות משלכם, ולעודד את התלמידים לקחת חלק, ליזום ולהרחיב בעצמם את הפעילויות.

פעילות פתיחה לימי ראשון -

חימום שמות

מטרות:

- הכרות עם שמות הילדים
- יצירת מרחב בטוח ומוכר בגן.

מהלך הפעילות:

- נשב במעגל ונשיר ביחד: צהרים טובים ל... צהרים טובים ל... בכל פעם נקרא בשם של ילד אחר. ניתן ליצור "שרשרת שמות": לדוגמא: לשיר בהתחלה: "צהרים טובים ליוסי", אחר כך לשיר: "צהרים טובים ליוסי ולמיכאל". בכל פעם מוסיפים שם של ילד אחד, עד שאומרים את כל השמות של כולם ברצף. כך נזכור את השמות של כולם ונהיה מוכנים לפעילות הבאה.
- נגלגל כדור לאחד הילדים, תוך כדי נאמר: "צהרים טובים ל- _____ (שם)" הילד שמקבל את הכדור מגלגל אותו אל ילד אחר, תוך כדי שהוא אומר "צהרים טובים ל- _____" ומציין את שם הילד. כך הכדור יעבור מילד ילד עד שכולם יכירו את שמות כולם.



פעילות פתיחה לימי שני -

מגדל המשאלות

מטרות:

- עידוד הבעה רגשית ויכולת שיתוף
- פיתוח חשיבה חיובית

מהלך הפעילות:

נחלק לכל אחד מהילדים קובית בניה צבעונית (או כל משחק אחר שניתן לבנות ממנו מגדל) נשב יחד במעגל ונעצום עיניים לרגע. נבקש מהילדים לחשוב על דבר אחד טוב שהם רוצים שיקרה להם היום בצהרון. נפתח את הסבב ונציג דוגמה כמו: "הלוואי שנצא היום לחצר". ונניח קובייה ראשונה במגדל. נעבור בין הילדים ונציע לכל אחד לשתף את כולם מה הוא מאחל לעצמו. כל ילד שאומר משאלה, מניח קובייה נוספת במגדל. נסביר לילדים שכל דבר טוב שאנחנו מאחלים – בונה יחד את הצהרון שלנו. נשאיר את "מגדל המשאלות" במרכז החדר לאורך כל היום, כדי שיזכיר לנו להתנהג בחברות ולעזור לדברים הטובים לקרות.



פעילות פתיחה לימי שלישי –

בואו חברים

מטרות:

- פיתוח ערנות ותגובה לשינויים
- זיהוי מאפיינים משותפים
- חיזוק הקשר החברתי

מהלך הפעילות

- נשב במעגל, נדקלם ביחד: "בואו בואו חברים, שהיום הם קצת דומים. מגיעים לאמצע המעגל כל הילדים ש...". בכל פעם ניתן מאפיין אחר כמו: כל הילדים שנועלים נעליים כחולות, או כל הילדים שלובשים חולצה ירוקה. הילדים שעונים על ההגדרה, מגיעים למרכז המעגל.
- הילדים שבמרכז נותנים ידיים זה לזה ויוצרים "מעגל חברים" קטן משלהם בתוך המעגל הגדול. נספור יחד איתם "אחת, שתיים, שלוש!" וכל ילדי המעגל הפנימי יקפצו יחד באוויר, או ימחאו כף משותפת, בזמן ששאר הילדים במעגל הגדול מוחאים להם כפיים. נחזור על הפעילות כמה פעמים, כשבכל פעם נגוון את התנועה שמבצעים יחד הילדים שבמרכז.
- לסיום נקרא: בואו בואו חברים, שהיום הם קצת דומים. מגיעים לאמצע המעגל כל הילדים החמודים שבצהרון". כל הילדים מגיעים בשמחה למרכז המעגל.



פעילות פתיחה לימי רביעי –

תנועה מתגלגלת

מטרות

- פיתוח יכולת החיקוי והקואורדינציה
- שיתוף פעולה קבוצתי

מהלך הפעילות:

- נעמוד במעגל גדול ונסביר: "אנחנו ממציאים ביחד שרשרת של תנועות". נתחיל בתנועה פשוטה כמו מחיאת כף או סיבוב הראש ונבקש מכולם לחזור עליה יחד. לאחר מכן נבקש מאחד הילדים להוסיף תנועה חדשה משלו. נבצע כולנו יחד את התנועה הראשונה ולאחריה מיד את התנועה השנייה. נמשיך ונעבור בין כל הילדים, כל אחד מוסיף תנועה, ומיד לאחריו כולם מבצעים את רצף התנועות בלי לשכוח גם את התנועה החדשה שנוספה לשרשרת. נסיים את המשחק בקצב מהיר ומצחיק של שרשרת התנועות שהמצאנו.
- אחרי שסיימנו את שרשרת התנועות המהירה והמצחיקה, נעצור את הקצב בהפתעה. נגיד לילדים: "ועכשיו... הפסקת תנועה!". נבקש מכולם לקפוא במקום בדיוק בתנוחה של התנועה האחרונה שעשינו ולהפוך ל"בובות" שלא זזות ולא מדברות. נעבור בשקט בין הבובות, נחמיא לכל ילד על היציבה שלו ("איזה בובה יציבה ויפה יש לנו כאן"), ואז נשחרר את כולם במחיאת כף אחת גדולה.





פעילויות חינוכיות העשרתיות

לפניכם פעילויות חינוכיות - העשרתיות בנושא פותחים את הלב בתפילה. שימו לב יש לתכנן את הפעילויות מראש ולגלות רגישות וגמישות בהתאם לצרכי קבוצת הילדים. מומלץ להרחיב ולהוסיף גם מתוך תחומי הידע והעניין האישיים של מובילי הצהרון.

רבות נאמר על חשיבות הלמידה הפעילה ועל שילוב פעילויות חווייתיות בלמידה הפרונטלית. שילוב משחקים בלמידה גורם לתלמידים להתמודד עם אתגרים ומצבים שלא תמיד באים לידי ביטוי בלמידה פרונטלית כגון חקירה, פתרון בעיות, מעורבות שווה של כל המשתתפים, פיתוח סקרנות, דמיון ויצירתיות, עבודה בצוות ועוד. חשוב לזכור כי שילוב אלמנטים של משחק בלמידה אינו המטרה אלא אמצעי להשגת המטרה הלימודית.



שבוע 1 - יום א':

תפילה ליום הראשון

מטרות:

- חיזוק האמונה בבורא עולם
- פיתוח יכולת ביטוי אישית ושיקוף רגשות
- יצירת תחושת רוגע וביטחון לקראת השנה החדשה

מהלך הפעילות

פתיחה: סיפור מרגש: ברוך הולך לגן ביום הראשון. ברוך מאד מתרגש מהגן החדש, מהילדים החדשים, מהמשחקים החדשים. אבל הוא גם קצת מפחד ומבולבל. הוא לא מכיר את כל הילדים, הוא לא מכיר עדיין את הכללים של הגן. בדרך לגן ברוך עובר ליד בית כנסת. הוא נזכר שאפשר לבקש הכל מה'. ברוך מתחיל להתפלל במילים שלו ומבקש מה' שיצליח בגן החדש. עד שברוך מגיע לגן, הוא שמח ורגוע, כי הוא יודע שה' שומע את התפילה שלו.

שיח קצר: נשאל: "מה כדאי לברוך לבקש מה'?" נערוך סבב בין הילדים, כל אחד יגיד על מה כדאי לברוך להתפלל.

נשוחח על תחילת השנה, נעודד את הילדים לחשוב על מה הם רוצים להתפלל. ניתן דוגמאות כמו: שיהיה לנו חברים טובים, שיהיה מסודר ונעים בגן.

סיום: נפעיל שיר על תפילה ונעשה תנועות שקשורות לתפילה, כמו: עצימת עיניים, הרמת ידיים לשמיים. נבקש ביחד בקשות מה' לשנה החדשה. כגון: "ה' תעזור שכולם יהיו בריאים", "ה' תעזור שתמיד יהיה לנו טוב בגן".

הרחבה לבוגרים: כנרת, בבקשה תוסיפי איקון של מנורה נחלק לילדים דפים שבראשם כתוב: "אני מתפלל לה' ש- " וצבעים, נבקש מהם לצייר מה הם רוצים שיקרה בשנה הקרובה. נבקש מכל ילד להציג את הציור שלו, ולספר מה הוא צייר.



אני מתפלל לה' ש

שבוע 1 - יום ב':

מי אני ומי אתה

מטרות:

- זיהוי שמות החברים
- חיזוק השייכות הקבוצתית
- עידוד הבעה עצמית

מהלך הפעילות:

פתיחה: יש בגן שלנו ילדים כל כך חמודים. אנחנו רוצים היום להכיר את כולם. אנחנו רוצים גם שהחברים יכירו אותנו. נשחק היום כמה משחקים שיעזרו לנו להכיר את החברים, ויעזרו לחברים להכיר אותנו.

חלק א', אבדה לנו כבשה: נבחר ילד אחד בלי לגלות בקול מיהו. כל הילדים מסתובבים במעגל ואומרים- מי יודע את מי בחרתי? בכל פעם נגיד פריט לבוש אחד של הילד שבחרנו. לדוגמא: "עם חולצה כתומה, עם נעליים כחולות, עם משקפיים בורדו" כשהילד שבחרנו מזהה את עצמו הוא נעמד על כיסא ליד הגננת. וכולם צועקים לו יחד: "שלום ל...." ואומרים את השם שלו. נחזור על המשחק כמה פעמים.

חלק ב', לחיצת יד וחיוך

נפעיל מוזיקה, כולם הולכים בחדר לצלילי המוזיקה. כשנשמעת מחיאת כף, עוצרים מול החבר הכי קרוב, לוחצים לו יד ואומרים: "שלום, אני... (שם), נעים להכיר!"

הרחבה לבוגרים:

"ראיון חברים": נושיב את הילדים בזוגות, וניתן להם שתי דקות לשאול אחד את השני שאלות היכרות ממוקדות: "מה המאכל שאתה הכי אוהב?" ו"במה אתה הכי אוהב לשחק בהפסקה?".

נחזור למעגל הגדול. נשאל: "מי גילה פרט חדש על חבר שלו?"
נגיד: "כמה טוב להכיר יותר את כל החברים!"

סיום: נרים את היד, ננופף לשלום ונגיד ביחד את השמות של כל הילדים בגן.



שבוע 1 - יום ג':

החברים הטובים בצהרון

מטרות:

- הכרת סדר היום והכללים דרך חפצים מוחשיים.
- הקניית הרגלי סדר וניקיון בצורה חווייתית.

מהלך הפעילות:

פתיחה, חידות חפצים: נביא קופסא ובה חפצים שקשורים לצהרון: טישו, צלחת, צבעים, משחק ופרי. נחוד חידה: "בתוך הקופסא יש חפץ שבו מגישים את ארוחת הצהרים. מה זה?". כשהילדים עונים את התשובה הנכונה (צלחת), נוציא אותה ונניח על הרצפה. נחוד עוד חידות על כל החפצים, עד שיהיה לנו על הרצפה שורה של חפצים שקשורים לצהרון.

פעילות חווייתית מרכזית, החפץ המדבר:

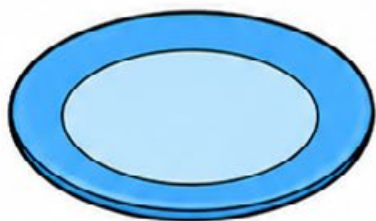
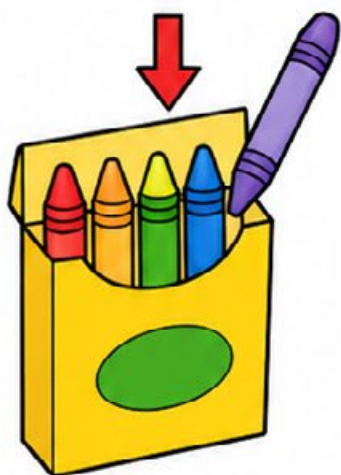
- ניקח כל פעם חפץ אחר והוא "יספר" את הכללים שלו:
- ↔ **צבעים:** "איתי אתם מציירים ציורים יפים, בבקשה תשמרו עלי, אחרי שאתם גומרים לצבוע שימו אותי בקופסא"
 - ↔ **טישיו:** "אני עוזר לכם להיות נקיים, אפשר לקנח איתי את האף, אפשר לנגב איתי אוכל שנשפך על השולחן. מיד אחרי שמתמשים איתי זורקים אותי לפח"
 - ↔ **משחק:** "איתי משחקים יפה כולם ביחד, אחרי שגומרים לשחק איתי שמים אותי בקופסא בחזרה ואני הולך לישון עד מחר"
 - ↔ **צלחת:** "בי שמים את ארוחת הצהרים הטעימה, נזהרים שלא ישפך כלום מהצלחת ואוכלים רק ליד השולחן, ולא קמים עד שמסיימים לאכול"
 - ↔ **פרי:** "אותי אוכלים אחרי ארוחת הצהרים, אני מאד בריא וטעים! כדאי לכם לאכול אותי! אם יש לי גרעינים או קליפה זורקים מיד לפח".



הרחבה לבוגרים:

נבקש מהילדים ליצור יחד "לוח כללים מצויר לצהרון". נחלק אותם לקבוצות קטנות, וניתן לכל קבוצה את אחד החפצים המרכזיים. ננחה אותם לעצב שלט גרפי שממחידיש את הכלל של החפץ (לדוגמה: ציור של צבעים שנכנסים בצורה מסודרת לתוך קופסה). נתלה את השלטים שהם ציירו במקומות בולטים כדי שיזכירו לנו את הכללים.

סיום: נחלק לכל ילד תמונה של אחד מהחפצים (מהנספח). נתחלק למעגלים לפי החפצים שקיבלנו. כל קבוצה תגיד בתור שלה: בצהרון שלנו נשמור על הכללים, יהיה לכולנו טוב ונעים".



שבוע 1 - יום ד':

המזוודה של השנה החדשה.

מטרות:

- פיתוח דמיון ומחשבה על העתיד
- הכוונה לתפילה תמיד, ובהקשר לסיטואציה (מקרה)

מהלך הפעילות

פתיחה: המזוודה המסתורית: נציג מזוודה גדולה ונאמר בדרמטיות: יש כאן מזוודה גדולה. אתם יודעים למה? כי אנחנו יוצאים עכשיו לדרך – שנה שלימה בצהרון. ואנחנו צריכים לקחת איתנו כל מיני חפצים שיהיה לנו בשנה הזאת.

נשאל: איזה חפצים לדעתכם יש במזוודה? נשמע את התשובות של הילדים.

פעילות חוויתית מרכזית, המזוודה המלאה:

נקדים: במזוודה יש כל מיני חפצים חשובים שמזכירים לנו מה לבקש מה' על הצהרון. נפתח את המזוודה, נקרא לילד שיוציא ממנה חפץ בעצימת עיניים. הילד מראה לכולם את החפץ שהוא הוציא. נחשוב יחד כולם, על מה החפץ הזה מזכיר לנו להתפלל. לדוגמה:

פלסטר – שה' ישמור עלינו שלא נקבל מכה.
בקבוק מים – שתמיד נהיה בריאים.
תפוח – שהאוכל תמיד יהיה טעים.
משחק – שתמיד נשחק יפה ביחד.

הרחבה לבוגרים:

נבקש מהילדים הבוגרים לחשוב על מושג פנימי, ערך או תכונה טובה שהם רוצים להביא איתם השנה לצהרון (כמו: סבלנות, חריצות, ותרנות או עזרה לחברים). כל ילד בוגר יציג את התכונה שהוא בחר באמצעות פנטומימה (תנועות גוף ללא מילים), ושאר ילדי הקבוצה ינסו לנחש מה הוא אורז במזוודה שלו.

סיום: כותבים על ה"מזוודה הקבוצתית" (מהנספח) את כל הבקשות של הילדים. תולים את המזוודה על הקיר.





שבוע 1 - יום ה':

נעים להיות ביחד.

מטרות:

- הבנת החשיבות של כללי התנהגות להנאת כולם
- הבחנה בין מעשה "מתאים" ל"לא מתאים"

מהלך הפעילות:

פתיחה: סיפור גני בלאגני: יום אחד נפתח גן חדש ומיוחד, קראו לו: גני בלאגני. בגן היו הרבה משחקים חדשים ויפים, הרבה תחפשות, הרבה מתקנים בחצר. אבל דבר אחד לא היה שם: לא לימדו את הילדים איך מתנהגים בגן. בהתחלה כל הילדים שמחו מאד ושיחקו במשחקים ובמתקנים. אבל אז קרה משהו עצוב. הגננת קראה לכל הילדים לאסוף את המשחקים, ואף אחד לא בא. לילד אחד נשפך מיץ, והוא לא ניגב אותו. ילד אחד חטף לשני משחק. ילד אחד דחף את חבר שלו. פתאום לא היה כיף בגני בלאגני. הילדים נהיו עצובים. ישבו כל אחד בכיסא שלו ולא רצו לשחק. פתאום הגיע גילי הבובה ושאלה את הילדים: "ילדים! למה אתם כל כך עצובים?" הילדים לא ענו, הם רק הסתכלו על הבובה בעיניים גדולות וסקרניות.

"נראה לי שאני יודע למה אתם עצובים" אמרה גילי הבובה. "הגני בלגן שלכם ממש מבולגן, אין בו כללים איך מתנהגים ולא נעים כאן. אני אלמד אתכם איך להפוך את הגן שלכן לגני נעימי – גן שנעים להיות בו. רוצים?"

נעצור ונשאל את הילדים:

"מה קרה בגן?"

"למה הילדים עצובים?"

"איך אפשר לעזור לילדים?"

"מה גילי הבובה תגיד לילדים?"



משחק חברתי מרכזי – "מתאים או לא מתאים"?

מפזרים במרכז החדר שני חישוקים:

- חישוק ירוק = נעים לי
- חישוק אדום = לא נעים לי

המנחה אומרת סיטואציות והילדים קופצים לחישוק המתאים.

לדוגמה:

מחכים לתור

צועקים כשמישהו מדבר

עוזרים לחבר שנפל

לוקחים בלי לשאול

מזמינים ילד לשחק

זורקים משחקים

מקשיבים בזמן סיפור



פעילות דרמה – "נעצור ונשנה"

מחלקים ילדים לקבוצות קטנות. כל קבוצה מקבלת סיטואציה קצרה להציג:

- הילדים רצים לחצר ולא אוספים משחקים.

- שני ילדים רוצים אותו משחק.

- ילד נשאר לבד.

- ילד מפריע בזמן פעילות

הילדים מציגים את "הדרך הלא מתאימה".

עוצרים את ההצגה באמצע ואומרים: "קסם העצירה!"

חושבים יחד איך אפשר לשנות את הסיטואציה שתהיה מתאימה. לאחר מכן הקבוצה

מציגה איך אפשר לעשות את זה בצורה מתאימה יותר.

סיום, כללי הזהב שלנו:

נראה לילדים כרטיס עם תנועה, הילדים יחקו את התנועה המצולמת בכרטיס. נגיד

ביחד את כללי הזהב שלנו:

יד מאחורי האוזן – "מקשיבים"

ידיים שלובות – "מחכים יפה בתור"

חיוך – "מדברים יפה"

יד מושטת – "מוותרים"







פעילויות לסיום היום

פעילות הסיום מסמלת סגירת מעגל יומי, ומסכמת את שלבי הפעילות וסיום ביצוע כל מרכיבי היום בצהרון. היא מסמלת את הפרידה עד ליום שלמחרת. בפעילויות הסגירה ניתן ביטוי לילדים, לספר על מה שהיה, ולאפשר עיבוד, ולרגש לקראת יום המחרת. לפניכם הצעות לפעילויות סיום וסיכום המבטאות דברים אלה.

יום א' - על מה אני מודה היום?

- נאמר ביחד: "הלב שלי שמח, היה לי יום נפלא. הלב שלי שמח, אומר ה' תודה".
 - נציג לילדים קופסא יפה ומקושטת, נקרא לה – "תיבת התודות".
- נחלק לכל ילד בריסטול בצורת לב (מהנספח)
- נבקש מכל ילד לגשת בתורו, להניח את ה"לב" שלו בתוך הקופסה, ולספר לכולם בקול דבר טוב שקרה לו היום ועל כך הוא מודה לה.
- נסיים בניעור קל של הקופסה ונסביר לילדים שכל שאנחנו מודים יותר – הקופסה מתמלאת ביותר שמחה ואור. ננער שוב את הקופסא בקצב ונדקלם שוב יחד: "הלב שלי שמח, היה לי יום נפלא. הלב שלי שמח, אומר ה' תודה".





יום ב' - ציור של תפילה

נחלק לילדים דפים. כל ילד מצייר על מה הוא מתפלל היום.
נאסוף את כל הציורים שהילדים ציירו.
נתלה או נניח את הציורים על שולחן מרכזי ארוך.
נצמד כולם יחד, יד ביד, באיטיות מסביב לשולחן או לאורך הקיר.
נעצור בכל פעם ליד ציור אחר.
נבקש מהילדים לנסות לנחש, לפי הציור, על מה החבר שלהם התפלל. למשל: "מי מנחש מה מוטי צייר כאן ועל מה הוא ביקש?"
נתן לילד שצייר את הציור לאשר את הניחוש ולהסביר במילים שלו את הציור.

יום ג' - רכבת שמות

- נעמוד ברכבת. "נסע" במסלול מסביב לשולחנות ולכסאות, תוך כדי שאנחנו משמיעים קולות של רכבת (טו... טו...).
- נגיד כולם: "הגענו לתחנת _____ (שם)" בכל פעם נזכיר את שמו של הילד הראשון ברכבת.
- הילד שאמרנו את שמו, אומר משהו אחד טוב על הילד שעומד מאחוריו והולך לקחת את התיק ולשבת במקום.
- נסתובב שוב ברכבת, נגיע לתחנה הבאה, כך עד שנגיד את שמות כל הילדים, וכולם יקבלו מהחברים מילים טובות.

יום ד' - מתנות משמיים

נבקש מהילדים לעמוד פזורים במרחב.
נגיד: אנחנו רוצים לעשות כאילו אנחנו תופסים מתנות מהשמיים.
נדגים להם תנועות של "תפיסת מתנות מהאוויר" - לפעמים נמתח גבוה על קצות האצבעות, לפעמים נתכופף נמוך לרצפה.



נקרא בקול בכל פעם מתנה שה' נותן לנו, והילדים צריכים "לתפוס" אותה עם הידיים באוויר ולשים בכיס הדמיוני. למשל: "הנה מגיעה מתנה של בריאות – כולם לתפוס גבוה!", "הנה מגיעה מתנה של שמחה – כולם לקפוץ ולתפוס נשב חזרה במעגל אחרי שהכיסים הדמיוניים של כולם מלאים. נבקש מכל ילד "להוציא" מהכיס מתנה אחת מיוחדת שהוא הכי שמח בה ולשתף את הקבוצה.

יום ה' – שרשרת הבקשות

- נעצום עיניים, נרפה את השרירים ונרגיש את הנשימות. כל אחד מתפלל בשקט, מבקש מה' בקשה אישית.
- נעמוד במעגל, ניתן ידיים. נלחץ לחיצה קלה על היד של הילד שעומד לימנינו ונגיד לו: "הלוואי שיתקבלו כל התפילות". הילד שלחצנו לו את היד "מעביר" את הלחיצה לילד שעומד לימינו ומאחל לו גם: "הלוואי שיתקבלו התפילות". כך נעביר את הלחיצה והאיחול בין כל החברים.



שבוע שני

תפילות קטנות מהלב

מטרה שבועית: הנחלת ערך למתנת התפילה

יום א	יום ב	יום ג	יום ד	יום ה	
<u>חימום שמות</u>	<u>מגדל המשאלות</u>	<u>בואו חברים</u>	<u>תנועה מתגלגלת</u>	<u>התיק שלנו</u>	פתיחה והתכנסות
ארוחת צהרים	ארוחת צהרים	ארוחת צהרים	ארוחת צהרים	ארוחת צהרים	ארוחת צהרים
<u>מציירים תודה</u>	<u>תפילה בכל שלב</u>	<u>מי פותח את השער</u>	<u>על מה אני מתפלל</u>	<u>חלון לשמיים</u>	פעילות חינוכית העשרתית
<u>על מה אני מודה היום?</u>	<u>ציור של תפילה</u>	<u>רכבת שמות</u>	<u>מתנות משמיים</u>	<u>שרשרת הבקשות</u>	סיום יום

השבוע נפתח את השער לעולם התפילה וההודיה. נלמד כמה ה' אוהב תפילות של תינוקות של בית רבן. נלמד להתפלל במילים שלנו. נלמד גם להודות לה' ולהכיר טובה על המתנות שקיבלנו. נכיר סוגי תפילות. נבין את משמעותה של התפילה ואת שייכותה לחיי היום יום שלנו והסובבים אותנו. דרך פעילות, חוויה, יצירות ושירה, נלמד לבטא את עצמנו, הרגשותינו וצרכנו במילים.



שבוע 2 - יום א':

מציירים תודה

מטרות:

- טיפוח מידת הכרת הטוב והודיה לה' על חסדיו.
- הבנת הקשר בין "דבר טוב שקרה לי" לבין המושג "הודיה".
- פיתוח יכולת הבעה גרפית דרך ציור

מהלך הפעילות:

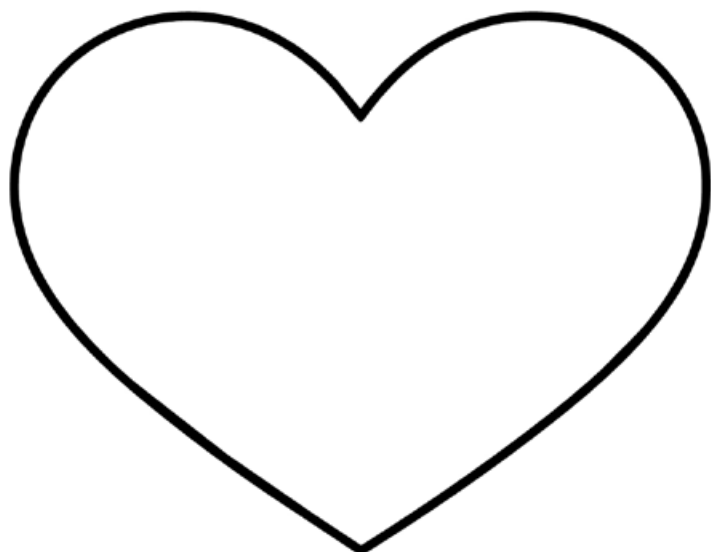
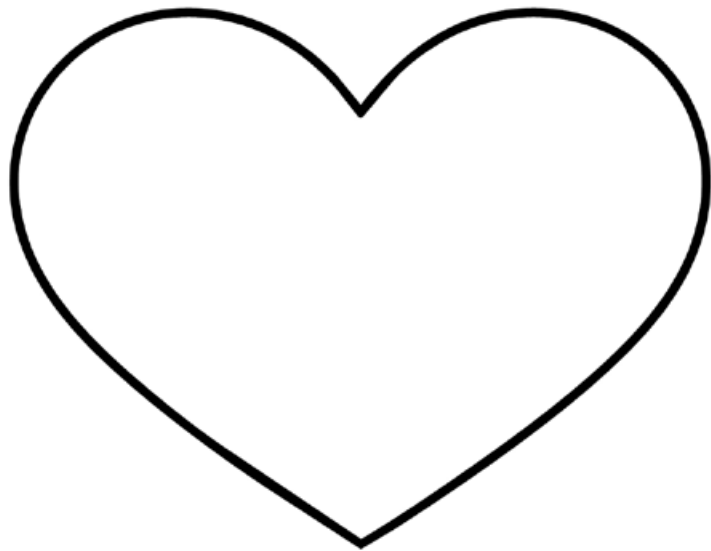
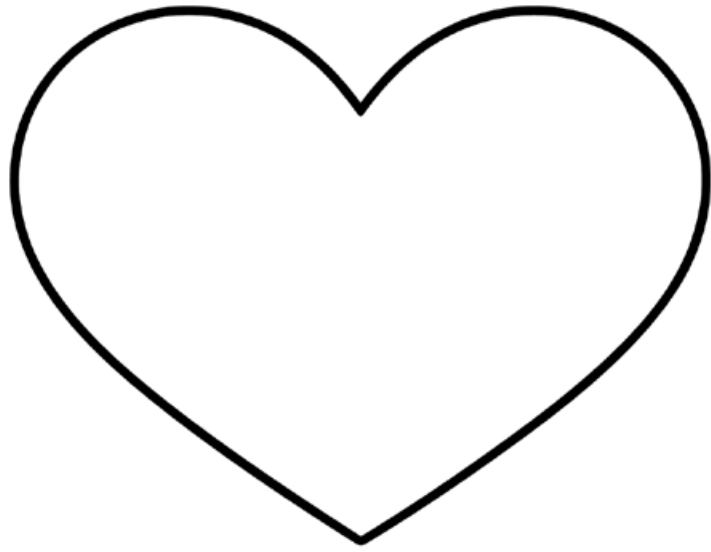
פתיחה: נספר: יום אחד הלכה אמא עם יוני למכולת. אמא לחשה משהו, זה היה נשמע שהיא מדברת לעצמה. "מה אמרת?" שאל יוני. "התפללתי" ענתה אמא. "על מה התפללת?" שאל יוני בסקרנות. "אמרתי לה' תודה שיש לי כזה יוני מתוק" אמרה אמא וחיבקה את יוני. "להגיד תודה לה' זה נקרא להתפלל?" שאל יוני מתפלא. "כן," אמרה אמא "להגיד תודה לה' זה נקרא להתפלל, ה' מאד אוהב שאומרים לו תודה. וגם אני אוהבת להגיד לו תודה. כי יש לי כל כך הרבה על מה. לדוגמא, אני אוהבת להגיד לה' תודה שיש לי אותך יוני המתוק".

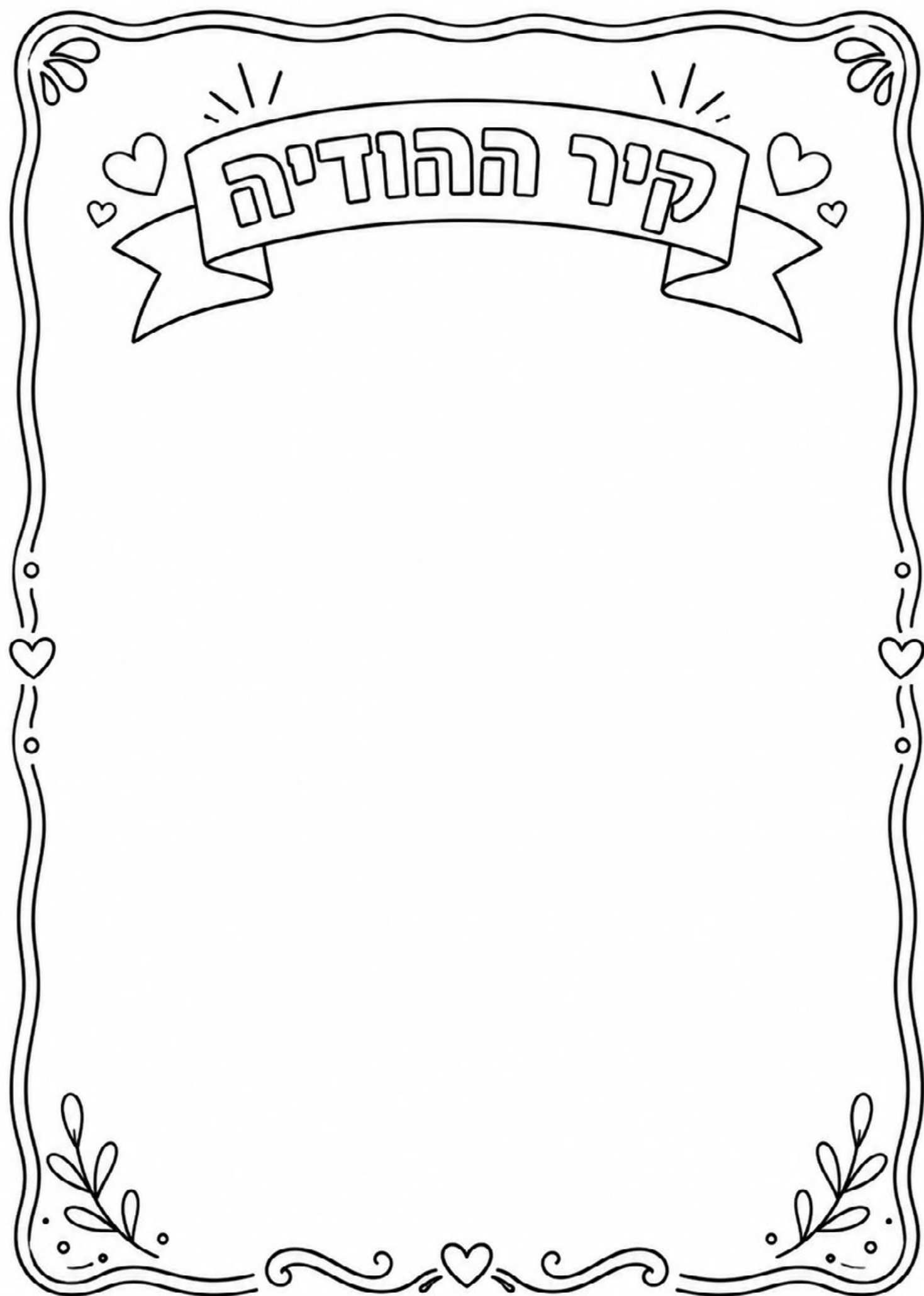
שיח קצר: להגיד תודה לה', זה גם נקרא להתפלל, בכל פעם שאנחנו מדברים עם ה', אנחנו מתפללים. גם כשאנחנו מודים לו. ה' מאד אוהב שאומרים לו תודה. אמא של יוני אוהבת להגיד לה' תודה שיש לה את יוני. על מה אתם רוצים להגיד תודה לה'? נשמע את תשובות הילדים. נכוון אותם: על האוכל הטעים, על אבא ואמא, על החברים המתוקים בגן.

פעילות חוויתית מרכזית:

נחלק לילדים "לבבות הודיה" (מהנספח) כל ילד מצייר על הלב, על מה הוא מודה לה'. נדביק את הלבבות על "קיר ההודיה" (מצורף כותרת לקיר זה)
סיום: נעבור על הציורים של הילדים. כל ילד בתורו מספר על מה הוא מודה לה'. אחרי שכל ילד מסיים, נרים ידיים למעלה ונצעק יחד: "תודה ה'".







קיר ההודיה

שבוע 2 - יום ב':

תפילה בכל שלב

מטרות:

- תרגול מעברים ותנועה במרחב
 - חיזוק תחושת הביטחון שה' נמצא איתי בכל מקום.
- פתיחה:** שיח קצר: אתם יודעים ילדים שה' שומע אותנו בכל מקום? הוא שומע אותנו כשאנחנו הולכים לגן. הוא שומע אותנו בבית. הוא שומע אותנו בצהרון. הוא שומע אותנו גם בגינה. בכל מקום ה' שומע אותנו ומחכה שנתפלל עליו.
- מתי מתפללים? תמיד. מדברים עם ה', מבקשים מה שרוצים, וזה נקרא להתפלל. יש גם תפילות מיוחדות שעליהם נלמד היום.

פעילות חוויתית מרכזית:

שלב א' - מכירים את סוגי התפילות

נציג את הציורים המייצגים את סוגי התפילות. בכל תפילה שנציג, נסביר בקצרה על מה מתפללים ונבצע תנועה:

1. **תפילת הדרך** - מתפללים שנגיע ליעד בריאים ושלמים. תנועות הגה ונסיעה.
2. **תפילה על חולה** - מתפללים שהחולה יהיה בריא. יד על המצח.
3. **תפילה על ההורים** - תפילה שאבא ואמא יהיו בריאים. נותנים ידיים אחד לשני.
4. **תפילה להצלחה** - מתפללים שנצליח במה שצריך. תנועת "יש!" עם הידיים.
5. **תפילה להדלקת נרות** - אמא מתפללת שיהיו לה ילדים צדיקים. מכסים את העיניים עם הידיים.
6. **תפילה להצלחה בלימוד התורה** - מתפללים על אבא ואמא שיצליחו בלימוד התורה. תנועה של ספר עם הידיים.

שלב ב', מסלול התפילה:

נפזר את התמונות על הרצפה. נעשה "רכבת" (כל ילד מניח ידיים על הכתפיים של הילד שלפניו). בכל פעם שנגיע לאחד התמונות נבצע את התנועה שקשורה. נלך בהתחלה לאט, אחר כך מהר יותר, ננסה לזכור את כל התנועות.



שלב ג', נעצרים ומתפללים.

נפעיל מוזיקה שקטה. הילדים מסתובבים בין התמונות. כשנשמעת מחיאת כף, הילדים נעצרים ומבצעים את התנועה של התמונה שהכי קרובה אליהם.



הרחבה לבוגרים:

נציג סיטואציות אמיתיות מהחיים, שקשורות לסוגי התפילות שלמדנו עליהם. (לדוגמה: "אבא נכנס לאוטו ונוסע לבקר את סבא וסבתא", "סבתא הרגישה לא טוב ונשארה במיטה", "אח שלי פותח את הספר ומתיישב ללמוד"). על הילדים לזהות את סוג התפילה שמתפללים בזמן כזה ולבצע את התנועה המתאימה.

סיום: נסדר את התמונות על הרצפה ברצף. נבצע ביחד את התנועות המתאימות לפי הסדר. נתחיל לאט ונמשיך מהר יותר.















שבוע 2 - יום ג': מי פותח את השער?

מטרות:

- בניית אמון וביטחון ביכולת של הילד הקטן להישמע לפני ה'.
- הכרות עם כלי עבודה שונים.

מהלך הפעילות:

פתיחה: נפתח בסיפור: פעם היה מלך טוב שתמיד דאג לכולם. וכולם מאד אהבו אותו. יום אחד הזמין המלך את כל אנשי הממלכה לקבל אוצרות. כולם רצו מאד לקבל את האוצרות המיוחדים שהיה למלך. הגיעו כולם לארמון ביום ההזמנה. אך, אוי! השער נעול! האנשים היו מאד עצובים. הם רצו להיכנס למלך! הם רצו לבקש ממנו בקשות, ולקבל אוצרות. כאן נעצור את הסיפור ונעבור לפעילות.

פעילות חוויתית מרכזית,

מנסים לפתוח את השער:

נשאל: איך לדעתכם יפתחו האנשים את השער?

נקרא לקבוצת ילדים, נבקש מהם לבצע ביד תנועה של פטיש, ונספר: האנשים ניסו לפתוח את השער עם פטישים. אבל השער לא נפתח.

נקרא לקבוצה נוספת, נבקש מהם לבצע ביד תנועה של מסור, ונספר: האנשים ניסו לפתוח את השער עם מסור. אבל השער לא נפתח.

נקרא לקבוצה נוספת, נבקש מהם לקפוץ, ונספר: האנשים ניסו לקפוץ מעל השער, אבל הם לא הצליחו, השער היה גבוה מידי.

נקרא לקבוצה נוספת, נבקש מהם לבצע ביד תנועה של מקדחה, ונספר: האנשים ניסו לפתוח את השער עם מקדחה. אבל השער לא נפתח.

נמשיך בסיפור: ואז הגיע ילד קטן ואמר לכולם: "אני אפתח את השער". כל האנשים הסתכלו עליו וצחקו: "אתה תפתח את השער? אתה כל כך קטן! ניסינו לפתוח את השער עם מסור, עם מקדחה, עם פטיש, ניסינו לקפוץ מעל השער ולא הצלחנו.



אתה תפתח את השער? זה לא יכול להיות!" אבל הילד הקטן לא התייחס אליהם הוא רק קרא: "אבא!"

נקרא ביחד עם הילדים: "אבא! אבא! אבא!"

נמשיך בסיפור: ואז השער נפתח!

שיח קצר: אתם יודעים למה השער נפתח? כי המלך היה אבא של הילד הקטן. הוא שמע שהילד הקטן קורא לו אז הוא פתח את השער.

אתם יודעים כמו מי זה המלך? המלך יהיה במשל כמו ה'. ומי זה הילד הקטן? הילד הקטן זה אנחנו, הילדים הצדיקים של עם ישראל. ה' הוא אבא שלנו, והוא אוהב מאד לשמוע תפילות של ילדים קטנים. רק צריך לבקש ממנו וה' שומע.

הרחבה לבוגרים:

צליל פותח: נאמר צליל שפותח מילה, לדוגמא: ח, נבקש מהילדים לחשוב על בקשה שאפשר לבקש מה' שמתחילה בצליל הזה (לדוגמא: ח – חברים טובים. פ – פרנסה, ש – שמחה)

סיום: נפעיל שיר תפילה מוכר לילדים, ונשיר ביחד.

שבוע 2 - יום ד': על מה אני מתפלל

מטרות:

- תרגול יציבה ותנועה המאפיינת דמויות שונות.
- פיתוח יכולת שיתוף פעולה בקבוצה.

מהלך הפעילות:

פתיחה: נשאל: מי מתפלל לה? כולם מתפללים. בני אדם: אבא ואמא, סבא וסבתא ואפילו הצמחים והחיות אומרים שירה לה. נחשוב ביחד על מה כל אחד מתפלל לה.

פעילות חוויתית מרכזית,

חלק א', חלוקה לקבוצות:

נחלק לילדים כרטיסים עם תמונה של סבתא, תינוק, וילד. הילדים מסתובבים ותוך כדי מבצעים תנועה שקשורה לכרטיס שלהם.
סבתא – הליכה כפופה עם מקל סבא.
תינוק – אצבע בפה.
ילד – ידיים על הכתפיים מחזיקות כאילו תיק.
הילדים מתחלקים לקבוצות: קבוצת סבתות, קבוצת תינוקות וקבוצת ילדים.

חלק ב', על מה אני מתפלל?

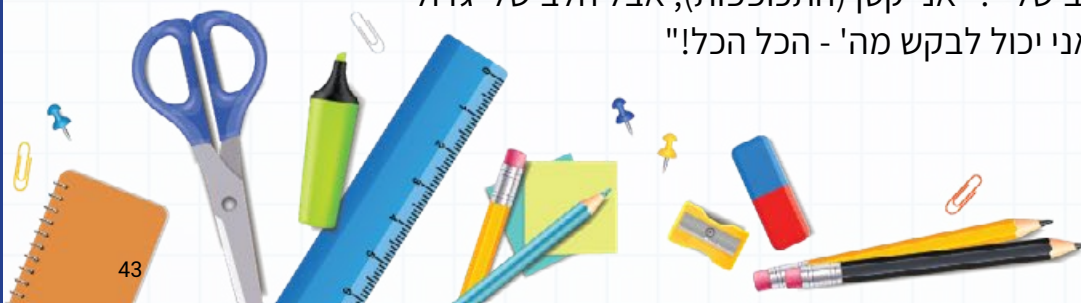
כל קבוצה חושבת על מה הדמות שלה מתפללת.
הקבוצה מספרת לכולם על מי הדמות שלהם, על מה היא מתפללת, ומבצעת תנועה שקשורה לתפילה של הדמות.

הרחבה לבוגרים:



במקום שהילדים יספרו על מה הדמות שלהם מתפללת ויבצעו תנועה, הילדים מציגים בפנטומימה (הצגה בלי מילים) על מה הדמות שלהם מתפללת, וכל הילדים מנחשים למה הם התכוונו.

סיום: דקלום "הלב שלי": "אני קטן (התכופפות), אבל הלב שלי גדול (לב עם הידיים), אני יכול לבקש מה' - הכל הכל!"





שבוע 2 - יום ה':

חלון לשמיים

מטרות:

- פיתוח המוטוריקה העדינה
- נתינת במה למשאלות לב

פתיחה: היום ניצור יצירה מיוחדת. יצירה של תפילה. נעצום עיניים, ננשום עמוק ונחשוב מה אנחנו רוצים לבקש מה'.

פעילות חוויתית מרכזית, חלון לשמיים:

נחלק לילדים דף עם שמיים מצויירים. הילדים צובעים את השמיים בתכלת. בתוך הענן המרכזי, נכתוב לכל ילד את הבקשה האישית שלו. נדביק מעל הענן שני בריסטולים כך שיפתחו כמו חלון. (בבריסטול אחד נמרח פס דבק רק בצד ימין. בבריסטול השני נמרח פס דבק רק בצד שמאל)

סיום: נבקש מהילדים לשתף אותנו, מה הם ביקשו מה'. נהדהד אחריהם:

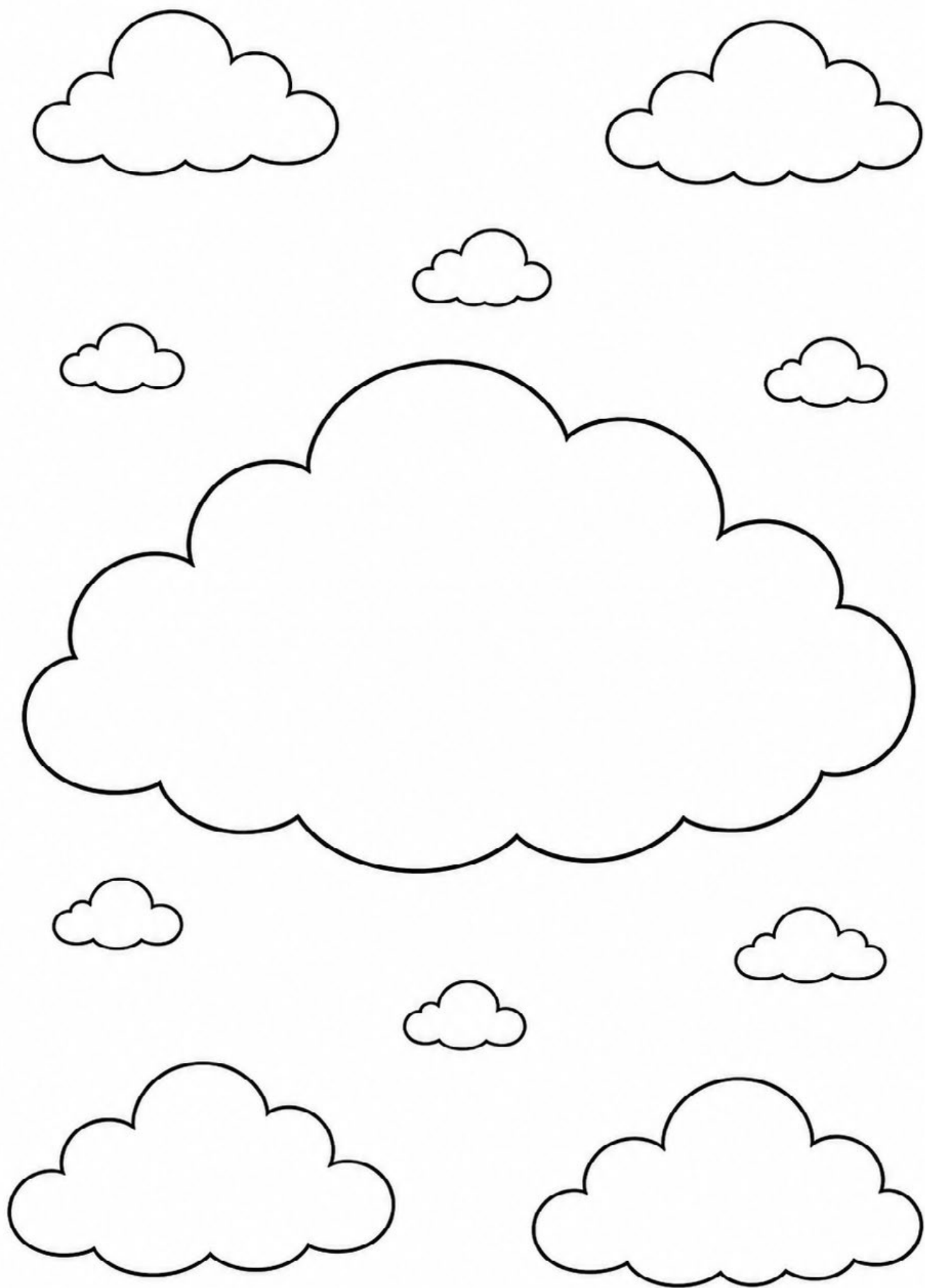
" _____ (שם)

ביקש מה'

ש _____ (הבקשה)"

לדוגמא: יוסי ביקש מה' שיוולד להם תינוק"





שבוע שלישי

תפילות קטנות מהלב

מטרה שבועית: חיזוק המעורבות והליכדות קבוצתית

יום א	יום ב	יום ג	יום ד	יום ה	
<u>חימום שמות</u>	<u>מגדל המשאלות</u>	<u>בואו חברים</u>	<u>תנועה מתגלגלת</u>	<u>התיק שלנו</u>	פתיחה והתכנסות
ארוחת צהרים	ארוחת צהרים	ארוחת צהרים	ארוחת צהרים	ארוחת צהרים	ארוחת צהרים
<u>דומינו אנושי</u>	<u>קופסת התפקידים</u>	<u>קוביית הצבעים</u>	<u>יצירת הפלאים</u>	<u>רק ביחד נצליח</u>	פעילות חינוכית העשרתית
<u>על מה אני מודה היום?</u>	<u>ציור של תפילה</u>	<u>רכבת שמות</u>	<u>מתנות משמיים</u>	<u>שרשרת הבקשות</u>	סיום יום

השבוע נטפח את הליכדות והאחדות הקבוצתית. נלמד כמה כל יחיד תורם לקבוצה וכמה הקבוצה משמעותית ותורמת לו. נתנסה בתפקידים שונים שידגישו את המעורבות הקבוצתית. נכיר את החיבורים והקשר בינינו. נבצע משימות משותפות יחד שיעצימו את תחושת השייכות והחיבור לחברה. נבין כי כל אחד ואחד חשוב, ובלעדיו הקבוצה לא תהיה שלימה.



שבוע 3 - יום א':

דומינו אנושי

מטרות:

- זיהוי חברים דומים וחיבור חברתי ביניהם.
- תרגול מציאת קווי דמיון.
- יצירת תחושת שייכות וחיבור לקבוצה.

מהלך הפעילות:

פתיחה: נסתכל אחד על השני ונשאל: במה אנחנו דומים אחד לשני? במה אנחנו שונים? בקבוצה שלנו יש קשר בין כל החברים. היום נשחק משחק מיוחד שאנחנו הקלפים של המשחק שלו. נשמע מעניין? מוזמנים!

פעילות חוויתית מרכזית, דומינו אנושי:

נבחר ילד אחד, נבקש ממנו לחפש למי יש פריט לבוש מסוים דומה לשלו. (מכנסיים, חולצה, כיפה ואפילו גרביים). הילד עם פריט הלבוש הזהה נעמד לימין הילד הראשון שנבחר. כעת תור הילד השני, הוא מחפש ילד נוסף שיש לו פריט לבוש דומה לשלו. כך נעמוד בשרשרת ארוכה, כשלכל אחד יש פריט אחד דומה לשני.

הרחבה לבוגרים:



נשחק את משחק הדומינו האנושי, בעזרת תחביבים. הילד הראשון אומר תחביב שיש לו, לדוגמא: "אני אוהב לשחק בקלפים". לידו נעמד ילד נוסף שאוהב לשחק בקלפים. כעת תור הילד הבא לשתף בתחביב שלו ולצרף אליו חבר נוסף. נמשיך כך עד שניצור דומינו אנושי מכל החברים. כך נכיר את החברים טוב יותר! ונחזק את הקשר בקבוצה!

סיום: נספור עד שלוש, נצעק את שם הצהרון / את שם הגן, ונקפוץ למרכז המעגל.



שבוע 3 - יום ב':

קופסת התפקידים

מטרות:

- העלאת תחושת הערך העצמי והחשיבות של הילד בתוך הקבוצה.
- הטמעת ערך הנתינה והעזרה ההדדית ביומיום.

מהלך הפעילות:

פתיחה: נחבש כובע על הראש. נשאל: מה התפקיד שלי? נשוחח על התפקיד של מנחה הקבוצה: לחלק את האוכל, לדאוג לסדר, לדאוג שלכולם יהיה טוב ונעים. נשאל: האם גם אתם רוצים תפקיד? תפקיד חשוב, תפקיד גדול, תפקיד מיוחד רק לכם. רוצים?

פעילות חוויתית מרכזית:

חלק א', ניחושים:

נרים את "קופסת התפקידים" (שהכנו מראש מהנספח המצורף) ננענע אותה. נקשיב לצלילי הדפים שמקשקשים בפנים. נשאל: "מה יש בקופסא?" נשמע את הניחושים השונים של הילדים.

שיח קצר: בצהרון שלנו כל ילד הוא חשוב ושייך. כל הילדים בצהרון כבר גדולים, ויכולים לעזור. יש לנו כאן קופסת תפקידים. הקופסא המיוחדת תחלק תפקיד לכל ילד. כי כשכולם עוזרים, טוב ונעים לכולם.

חלק ב', חלוקת תפקידים:

נפתח את קופסת התפקידים. נקרא לאחד מהילדים. הילד עוצם עיניים ומוציא תפקיד אחד מהקופסא. נסביר לילד מה התפקיד שלו. הילד מתיישב על הרצפה, ומבצע שוב ושוב תנועה שקשורה לתפקיד שקיבל. כל ילד בתורו מוציא תפקיד מהקופסא, מתיישב על הרצפה ומבצע את התנועה המתאימה. אם יש שני ילדים עם תפקיד זהה, הם מתיישבים אחד ליד השני ומבצעים תנועה זהה. נחזק את הילדים וניתן להם תחושת חשיבות על התפקיד שנפל בחלקם.

נסביר: היום לא באמת ביצענו את התפקיד רק ביצענו תנועה. מחר בעזרת ה' כל ילד יבצע את התפקיד שלו באמת.



הרחבה לבוגרים:

ניתן להוסיף לבוגרים תפקידים מופשטים יותר כמו: אחראי מצב רוח, או: אחראי מחמאות. (לצורך כך מצורפים כרטיסים ריקים להשלמה עצמאית) חשוב להתאים את התפקידים לגיל ומסוגלות הילדים.

סיום: נדביק את התפקידים על גיליון גדול, ליד כל תפקיד נרשום את שמות הילדים. ליד כל שם של ילד נוסיף מחמאה. לדוגמא: "יוסי החרוץ אחראי על...". "דני המסודר אחראי על...".

נזכור למחרת לתת לילדים את התפקידים שזכו בהם.



**חלוקת
צלחות**



**חלוקת
סכו"ם**



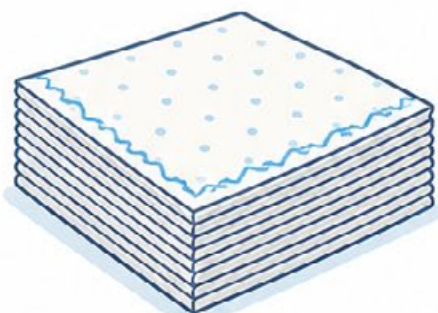
**ניקיון השולחנות
לאחר האוכל**



עוזר למנחה

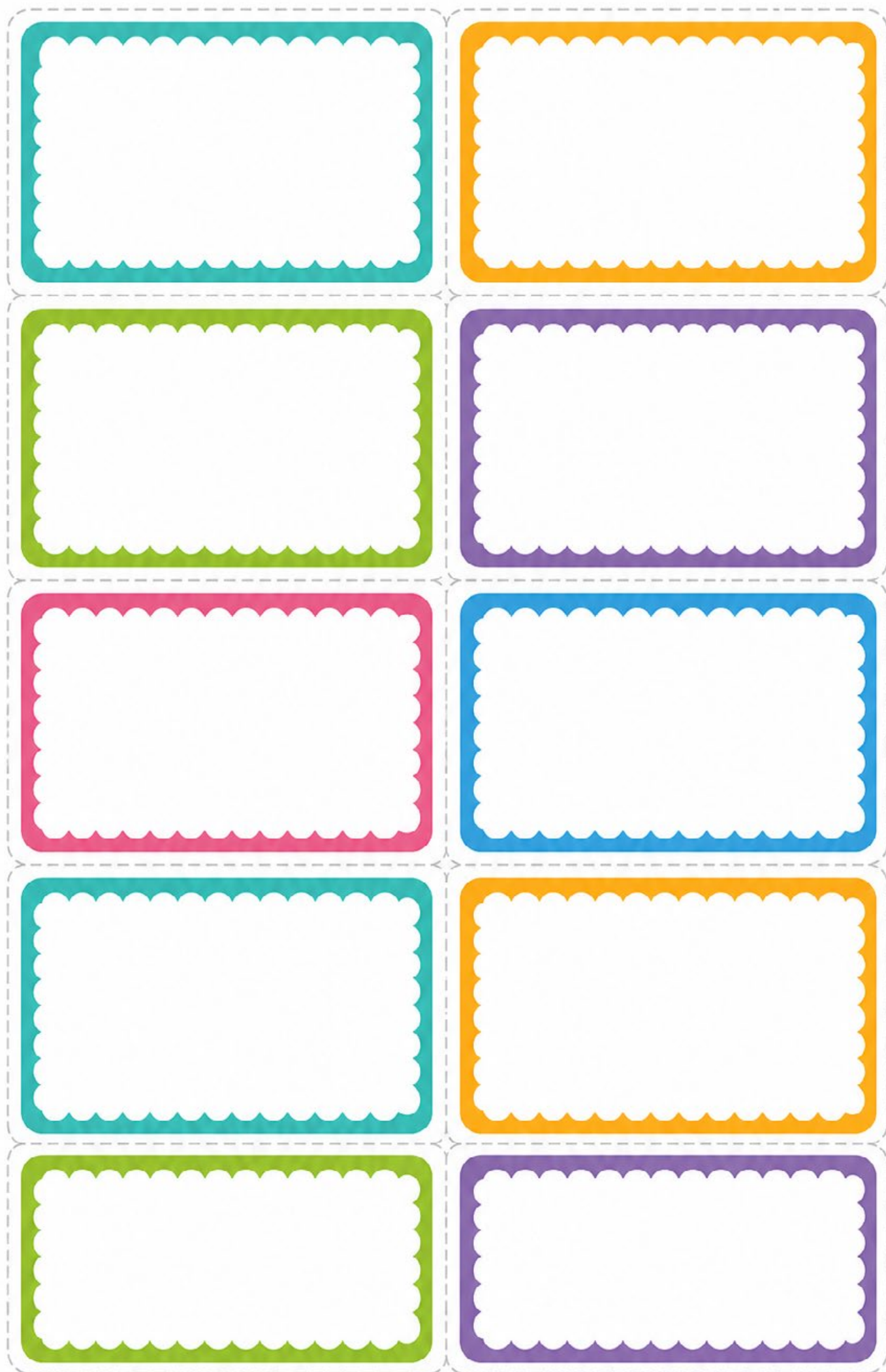


מחלק מפיות



**איסוף
המשחקים**





שבוע 3 - יום ג':

קוביית הצבעים

מטרות:

- זיהוי צבעים ושליפת מידע מהזיכרון.
- ביצוע משימות תנועתיות קבוצתיות.
- פיתוח סבלנות והקשבה

מהלך הפעילות:

פתיחה, הכרות עם הקובייה: נראה לילדים את הקובייה שהכנו מראש, נעבור על כל הצבעים. בהתחלה נלחש את שמות הצבעים, אחר כך נרים את קולנו מעט, כך נחזור עד שנצעק את שמות הצבעים.

פעילות חוייתית מרכזית, צבעים מדברים:

נבחר את אחד מהילדים לזרוק את הקובייה שהכנו מראש. הילד שזרק את הקובייה משתף את כולם / מבצע משימה לפי הצבע שהקובייה מראה:

ירוק – בחר חבר והסתובב איתו במרכז.		אדום – שתף אותנו - במה אתה אוהב לשחק?	
סגול – בחר את הילד הבא שיקבל את הקובייה.		צהוב – כל החברים ביחד יצעקו את השם שלך.	
כתום – בצע תנועה וכולם יעשו אחריו.		כחול – קפוץ 3 קפיצות.	

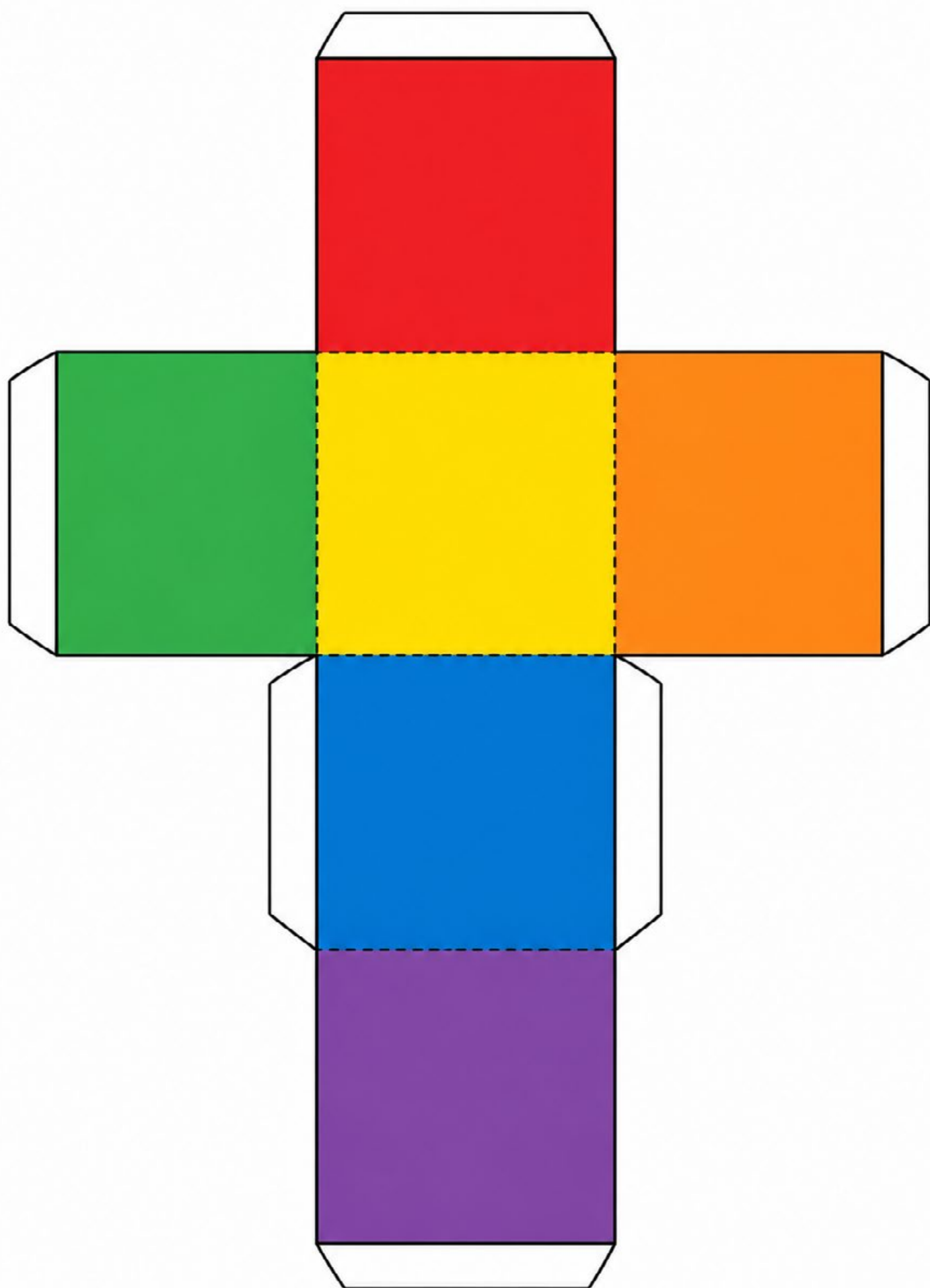
סיום, רכבת הצבעים: נסתובב ב"רכבת". בכל פעם שנכריז: "אדום!" הרכבת נעצרת. "ירוק!" הרכבת ממשיכה "לנסוע". "צהוב" כולם קופצים שלוש קפיצות.

הרחבה לבוגרים:



נשחק משחק נוסף עם הקובייה: נבחר ילד שיזרוק את הקובייה, נבקש ממנו למצוא תוך 3 שניות, שני פריטים במרחב, בצבע שיצא בקובייה. נחזור על המשחק כמה פעמים





שבוע 3 - יום ד':

יצירת הפלאים

מטרות:

- תרגול עבודה במרחב משותף תוך התחשבות בשטח של החבר.
- חיזוק המוטוריקה העדינה בעזרת צביעה.
- יצירת לכידות קבוצתית.

מהלך הפעילות:

פתיחה: נבקש מהילדים לפרוש את הידיים לצדדים, כמה שהם יכולים.

שיח קצר: ציירתם פעם על דף כזה גדול? היום נצייר על דף גדול יותר! ציירתם פעם ביחד עם חבר? היום נצייר כל החברים יחד על דף ענק!

נחליט ביחד מה אנחנו מציירים על הדף המשותף. נדגיש: רק כשכולם יציירו ביחד, התמונה תהיה מושלמת!

פעילות חוייתית מרכזית, הרבה ציירים, ציור אחד:

נחבר בעזרת סלוטייפ דפים כמספר הילדים אחד אל השני כך שיווצר מלבן גדול. (נהפוך את הדף כדי שיתאפשר לצייר עליו מבלי להיתקל בסלוטייפ).

נניח סביב הדפים המחוברים צבעים בכלי בכמה מקומות, נאמר: "עכשיו אנחנו יוצרים יצירה מיוחדת מאד, של כולם ביחד, כל אחד יצייר חלק קטן ויהיה לנו בסוף ציור אחד גדול של כולם".

אפשר להשמיע מוזקה נעימה ושקטה, ולאפשר לילדים להתרכז ביצירה.

נשוחח על היצירה המושלמת שאנחנו יוצרים. כשכל אחד נותן את החלק שלו – היצירה שלימה.

הרחבה לבוגרים:



נכתוב על דף גדול: "הציור של כולנו" ונתלה במקום ברור כך שכולם יראו.

בגרים יוכלו להכין גם כרזה: "הציור של כולנו"



סיום: נעמוד מסביב ליצירה שלנו, נניח ידיים על כתפי החברים, ניצור "מסגרת אנושית". נתבונן ונשוחח על היצירה המושלמת שלנו. מדוע היא מושלמת? רק מפני שכל אחד נתן את החלק שלו. אם חלילה מישהו אחד היה חסר, התמונה היתה חסרה.

שבוע 3 - יום ה': רק ביחד נצליח!

מטרות:

- תיאום עין-יד ושיווי משקל.
- למידה של "עבודת צוות" – ההצלחה תלויה בכולם יחד.
- שיתוף פעולה בקבוצה

מהלך הפעילות:

פתיחה: נחזיק בידים אחד של השני, נרים אותם גבוה. נאמר: היום נעבור יחד במסלול תחנות. זה מסלול שאפשר לעבור רק כשכולם משתפים פעולה ביחד. נרים שוב ידיים ביחד, נצעק: "מוכנים!"

פעילות חוייתית מרכזית, מסלול תחנות:

תחנה א', הכדור שלנו:

נעמוד במעגל, נעביר את הכדור מיד ליד, נזהר שלא יפול בדרך.
שיח קצר: איך הצלחנו להעביר את הכדור? כי כולם השתתפו במשימה ונזהרו שהכדור לא יפול.

תחנה ב', רכבת נוסעת:

נניח ידיים על כתפי החבר, נלך ב"רכבת" עקב בצד אגודל. נזהר שלא ליפול.
שיח קצר: נשאל: איך הרגשתם להיות חלק מרכבת ארוכה? איך מרגישים כשכולם שותפים למשחק? נקשיב לתשובות הילדים, ונחזק את דבריהם.



תחנה ג', חישוק רגליים:

נעמוד במעגל. נתן ידיים זה לזה. על הרצפה נניח חישוק. נעביר אותו בעזרת הרגליים מאחד לשני.

שיח קצר: נשאל: איך הצלחתם להעביר את החישוק? איך עזרתם לאחרים? האם מישהו עזר לך? האם עזרת למישהו אחר?

תחנה ד', מרוץ הצבעים:

נאמר שם של צבע. נבקש מהילדים למצוא כמה שיותר פריטים בצבע הזה. ילד שמוצא פריט בצבע המתבקש מוחא כף. נשים לב לכמות מחיאות הכפיים שנשמעות. ככל שנשמע מחיאות כפיים רבות יותר, נדע שהצלחנו יותר!

הרחבה לבוגרים:

נהפוך את משימת "חישוק רגליים" (תחנה ג') למאתגרת ומצריכה קואורדינציה גבוהה יותר עבור הבוגרים: נבקש מהם להעביר את החישוק מאחד לשני לאורך כל המעגל כשהם אוחזים ידיים בצורה רציפה, מבלי לנתק את הידיים אפילו לשנייה. עליהם להשחיל את עצמם בתוך החישוק ולהעביר אותו הלאה רק באמצעות שיתוף פעולה תנועתי מורכב.

שיח קצר: נשאל: איך הצלחנו לעמוד במשימה? כשכל אחד נתן משלו ועזר לנו להגיע ליעד, הצלחנו!

סיום: נמחא כפיים לקבוצה האלופה שלנו. בהתחלה לאט, נגביר מהירות עד שנמחא בקול רם.



שבוע רביעי

חודש תשרי

מטרה שבועית: חיבור לאוירת החודש.

יום א	יום ב	יום ג	יום ד	יום ה	
<u>חימום שמות</u>	<u>מגדל המשאלות</u>	<u>בואו חברים</u>	<u>תנועה מתגלגלת</u>	<u>התיק שלנו</u>	פתיחה והתכנסות
ארוחת צהרים	ארוחת צהרים	ארוחת צהרים	ארוחת צהרים	ארוחת צהרים	ארוחת צהרים
<u>יומן תשרי</u>	<u>השופר שהציל</u>	<u>סימנים מהם אומרים</u>	<u>תפילה מהלב</u>	<u>מי חסר?</u>	פעילות חינוכית העשרתית
<u>על מה אני מודה היום?</u>	<u>ציור של תפילה</u>	<u>רכבת שמות</u>	<u>מתנות משמיים</u>	<u>שרשרת הבקשות</u>	סיום יום

בשבוע זה, בו אנו מתקרבים לחגים הבעל"ט. נחבר את המושגים שקנינו במהלך החודש, לערכי החגים.
דרך שיר, פעילות, והמחשה נחוזה את רוממות הימים האלה.



שבוע 4 - יום א':

יומן תשרי

מטרות:

- הכרת סמלי החג ושיוכם לחגים השונים.
- פיתוח יכולת עבודה בצוות על משימה משותפת.
- שיפור המוטוריקה העדינה על ידי שימוש בחומרי יצירה מגוונים.

מהלך הפעילות:

פתיחה: נחלק לכל ילד כרטיס (מהנספח), הילדים מתחלקים לקבוצות לפי הכרטיסים שבידם.

הקבוצות: שופר, סימני ראש השנה, סידור, ארבעת המינים

פעילות חוויתית מרכזית:

כל קבוצה מתיישבת ליד שולחן אחד ומקבלת בריסטול בגודל A3 נחלק לכל ילד את סמל הקבוצה שלו מודפס על דף שחור לבן. הילדים צובעים את הסמל, מדביקים מדבקות ומורחים פלסטלינה. נדביק את הסמלים על הבריסטול הגדול. נחבר את כל הבריסטולים לחוברת גדולה בעזרת מהדק, כעת יש לנו: יומן תשרי.

הרחבה לבוגרים:



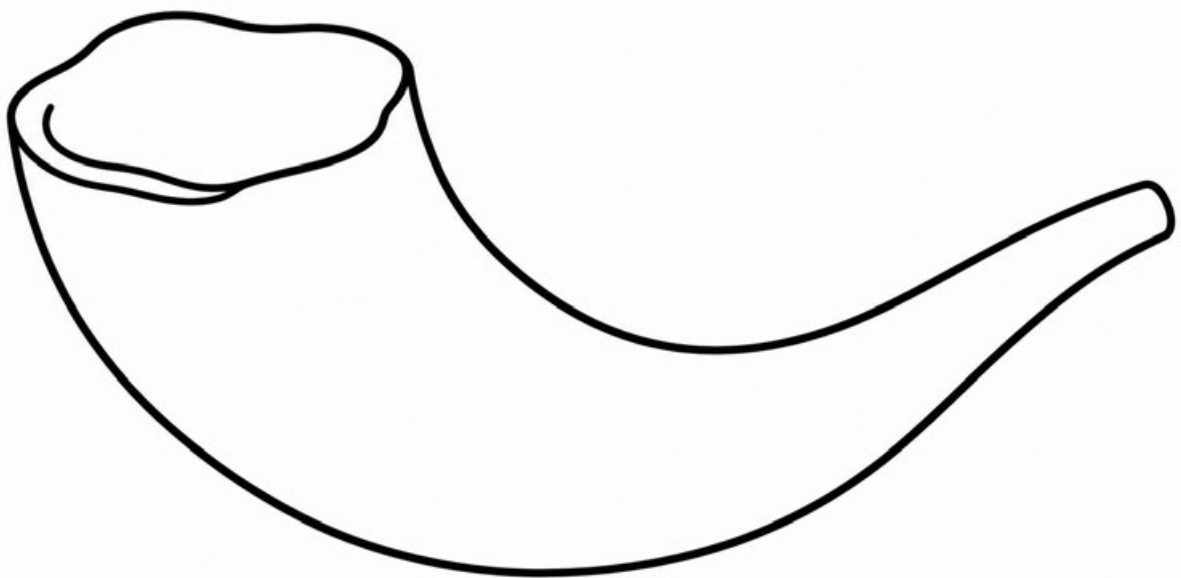
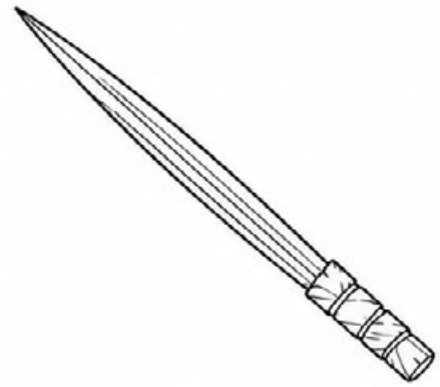
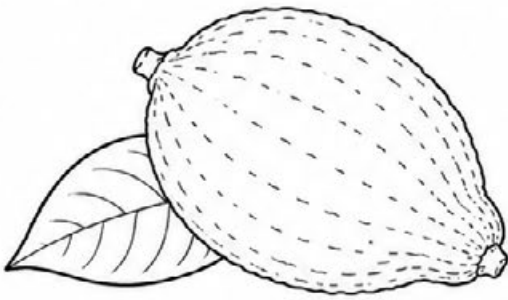
נעבור בין השולחנות, נכתוב על כל דף כותרת בעפרון, בכתב גדול, באותיות דפוס. (שופר, סימני ראש השנה, סידור, ארבעת המינים). הילדים עוברים עם לורד על האותיות.

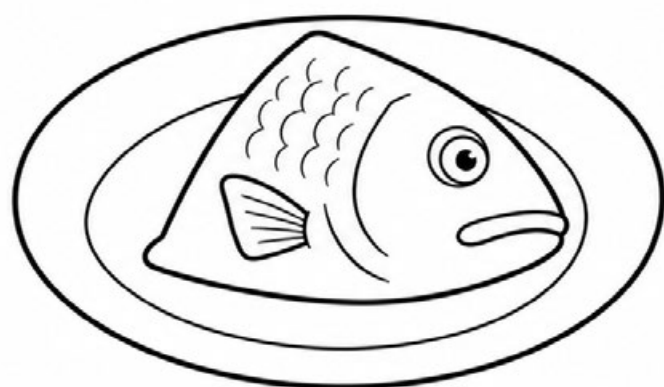
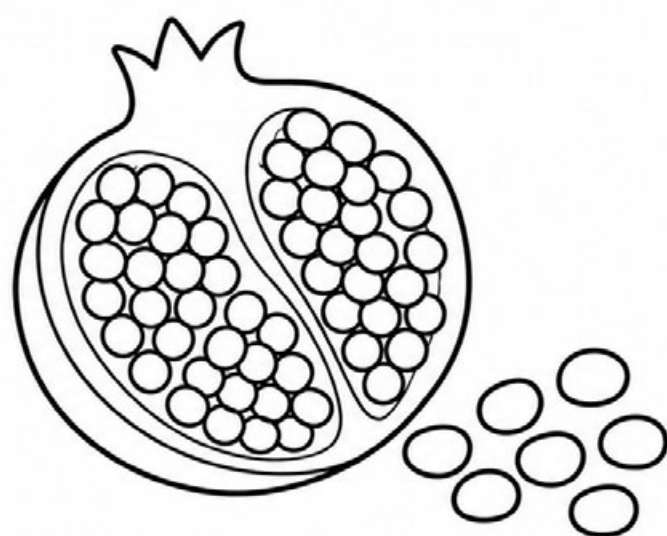
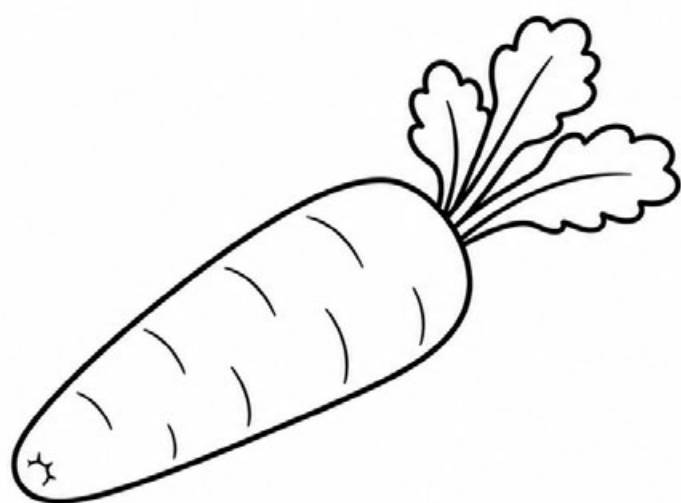
סיום: נציג את היצירות של כל הקבוצות. נסביר שמהיומן הזה נלמד בעז"ה במהלך השבוע. כל קבוצה שנציג את היצירה שלה נעמדת על הכסא ושרה: "ותשובה ותפילה וצדקה..".











שבוע 4 - יום ב':

השופר שהציל

מטרות:

- תרגול יכולת שתיקה בזמן התקיעות
- הבנת גודל מעלת תקיעת השופר
- הכרת קולות השופר השונים. (תקיעה, שברים ותרועה)

פתיחה, סיפור: ר' אלעזר רוקח רצה מאד לעלות לארץ ישראל, הארץ הקדושה. לקראת סוף חודש אלול הוא עלה על אניה לארץ ישראל יחד עם כמה מהתלמידים שלו. ר' אלעזר התרגש ושמח מאד. הוא מגיע לארץ ישראל! בכל יום היה ר' אלעזר יושב ולומד תורה. רק בלילה הוא היה יוצא מהחדר שלו באניה, עולה לסיפון ואומר לתלמידים שלו: איזה זכות יש לנו! אנחנו עולים לארץ ישראל! אנחנו הולכים לארץ הקדושה!"

בתחילה הייתה ההפלגה שקטה ורגועה. ור' אלעזר והתלמידים חיכו כבר להגיע לארץ ישראל. אך פתאום – אויה! רוחות חזקות התחילו לנשב, האניה הטלטלה מצד לצד, גשם החל לרדת, והאניה כמעט טבעה. כל המלחים של האניה (האנשים שעובדים באניה) ניסו להציל את הספינה שלא תטבע. הם גרפו מים החוצה, ניסו לסדר את המפרשים. אבל שום דבר לא עזר. פתאום נשמע רעש חזק "בום! בום! בום!" באוניה של ר' אלעזר נהיה חור גדול.

נבהלו כל האנשים. הם פחדו שהם הולכים לטבוע בים! המלחים ניסו להציל את הספינה ולשפוך את המים שנכנסו אל הים, אבל הסכנה היתה גדולה מאד. הלילה ירד – היה זה ליל ראש השנה. הנוסעים היו מבוהלים ומפוחדים, והיהודים שהיו שם לא הצליחו להירגע ולהתפלל את תפילות החג, אבל ר' אלעזר התגבר על הפחד. הוא התלבש בבגדי החג והתפלל בכוונה תפילת ערבית. שעות רבות התפלל הרב, ולא התייחס למתרחש סביבו.

לפתע נפרצה הדלת של החדר של הרב. "רבי," קראו בבהלה שנים מהתלמידים. "הספינה עוד מעט טובעת! ויחד איתה נטבע כולנו!"

"אם כך," אמר הרב "אחנו חייבים להיות מוכנים! ברגע שאור הבוקר יאיר, נתקע בשופר. הרי היום ראש השנה. ובראש השנה תוקעים בשופר. אני רוצה שנספיק לתקוע בשופר מיד כשיעלה הבוקר".

כל הלילה האניה התנדנדה, נדפקה בגלים, כמעט נשברה. כל הנוסעים ישבו מפוחדים, חיכו באימה למה שהולך לקרות.



רק האיר הבוקר, עלה הרב לסיפון האניה, יחד עם כל היהודים שהיו שם. "טו...".
הוא תקע בשופר "טו...טו...טו...". תקיעה.... שברים... תרועה....
הסתכלו הגויים על היהודים ולא הבינו. מה הם עושים? מדוע הם תוקעים במין
חצוצרה מוזרה, כשהאניה הולכת לטבוע? אבל ליהודים זה לא היה אכפת, הם ידעו
שהם מקיימים עכשיו מצוות תקיעת שופר.
לפתע, הפסיקה הרוח לנשוב, הגשם הפסיק לרדת, הספינה הפסיקה להתנדנד על
הגלים, נגמרה הסערה. כל הנוסעים בספינה ידעו שהם ניצלו בזכות תקיעת שופר.
שיח קצר: נשאל בזכות מה ניצלו הנוסעים באניה? בזכות תקיעת שופר. נשוחח
עם הילדים על החשיבות העצומה של מצוות תקיעת שופר. נחדד את החשיבות של
שמירה על שקט בבית הכנסת בזמן התקיעות.

פעילות מרכזית

חלק א', שקט בתקיעות:

נסביר: עכשיו אנחנו מתרגלים להיות בשקט בזמן תקיעת שופר.
נבחר ילד אחד שיהיה "בעל תוקע". ניתן לו להחזיק שופר (אמיתי, משחק או תמונה
מהנספח). הילדים מסתובבים בחדר ושרים שיר. ברגע שהילד הנבחר "תוקע בשופר"
כל הילדים מתיישבים על הרצפה ומשתתקים.

חלק ב', תקיעה, שברים תרועה:

נתרגל עם הילדים את קולות התקיעה.
נאמר: "תקיעה" – הילדים מבצעים קול של תקיעה.
נאמר: "שברים" – הילדים מבצעים קול של שברים.
נאמר: "תרועה" – הילדים מבצעים קול של תרועה.

הרחבה לבוגרים:



"חידון קולות השופר": נשחק עם הבוגרים במשחק הבחנה שמיעתית דקה. נבקש
מהילדים לעצום את העיניים באטימות. נשמיע להם קולות שופר אמיתיים או נחקה
קולות בעצמנו. על הילדים לזהות האם מדובר ב"תקיעה", "שברים" או ב"תרועה".
נהפוך את החידון למסובך יותר, נשמיע כמה קולות יחד (לדוגמא: תקיעה, שברים,
תקיעה) נבקש מהילדים לזהות את רצף התקיעות. מה שמענו?
סיום: נשיר ביחד: בחודש אלול תוקעים בשופר. נניח את היד על הפה בצורה של שופר.





שבוע 4 - יום ג':

סימנים, מה הם אומרים?

מטרות:

- זיהוי חפצים דרך מישוש
- הכרת הסימנים השונים של ראש השנה
- חיבור רגשי והכנה מוקדמת לסעודת ראש השנה.

מהלך הפעילות:

לפני הפעילות: נכין מתמונות הסימנים המצורפים בנספח - "בובות". נדביק טבעת נייר מאחורי כל תמונה, כך שנוכל להשחיל את היד דרך הטבעת. פתיחה: נאמר: שלום ילדים! יש כאן אורחים חשובים שבאו לבקר אתכם. נראה אם אתם מכירים אותם. נציג את הסימנים: גזר, תפוח דבש, רימון, ראש של דג. נבקש מהילדים להגיד את שמות הסימנים בקול נחזור על כך מספר פעמים.

פעילות מרכזית

חלק א', סימנים מדברים:

נציג את הסימנים אחד אחד. כל סימן "אומר" מה מבקשים עליו:
גזר - "עלי מבקשים שה' יגזור רק גזירות טובות.
מה זה גזירות טובות? שכולם יהיו בריאים, שיוולדו תינוקות חדשים, שיהיו חתונות"
נגיד ביחד עם הילדים: **"יהי רצון... שתגזור עלינו גזרות טובות"**
תפוח בדבש - "עלי מבקשים שתהיה לנו שנה טובה ומתוקה.
שיהיו השנה רק דברים שמחים וטובים"
נגיד ביחד עם הילדים: **"יהי רצון... שתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה"**
רימון - "עלי מבקשים שיהיו לנו הרבה מצוות. שנעזור לחברים, שנתפלל יפה,
שנכבד את אבא ואמא"
נגיד ביחד עם הילדים: **"יהי רצון... שירבו זכויותינו כרימון"**



ראש של דג – "עלי מבקשים שנהיה חשובים".
נגיד ביחד עם הילדים: "יהי רצון... שנהיה לראש ולא לזנב"

חלק ב', ממששים ומזהים.

נבחר ילד, הילד עוצם את עיניו. (ניתן לקשור את עיניו במטפחת) נגיש לו את אחד הסימנים. הילד ממשש ומנחש, איזה סימן יש לו ביד.

הרחבה לבוגרים:



נבחר ילד, ונבקש ממנו לבחור סימן מבלי לגלות לכולם מה הוא בחר.
הילד מבצע תנועה בידיו, שקשורה לסימן. הילדים מנחשים איזה סימן הוא בחר.
סיום: נשיר ביחד: "שנה טובה ל... שנה טובה ל...". נזכיר את שמות כל הילדים.



שבוע 4 - יום ד':

תפילה מהלב

מטרות:

- קבלת האחר גם אם הוא שונה או "פשוט".
- חיבור לתפילה, גם במילים פשוטות.

סיפור לפתיחה: ביום כיפור אחד, ראה הבעל שם טוב שיש גזירה קשה על העיירה שבה גר. הוא התפלל את כל התפילות בכוונה גדולה, וניסה להעביר את רוע הגזירה. כל היהודים בבית הכנסת ראו את הבעל שם טוב, וניסו גם הם להתפלל בכוונה ולהתחנן להקב"ה להעביר את רוע הגזירה.

היום הקדוש כמעט עבר, הגיעה שעת תפילת נעילה. הבעל שם טוב התחיל לבכות, יחד איתו בכו גם כל תלמידיו הקדושים. עד שכולם עמדו בתפילה מכל הלב, בבכי ובתחנונים. בבית הכנסת היה נער פשוט, שהיא רועה צאן. הנער לא ידע להתפלל, הוא גם לא ידע לקרוא ולכתוב. הדבר היחיד שידע זה להגיד את אותיות הא' ב'.

ראה הנער שכולם בוכים, ורצה גם הוא להתקרב לריבונו של עולם.
"א', ב', ג' ד'" הוא צעק,

"א', ב', ג' ד'" צעק שוב. "ריבונו של עולם! אני לא יודע להתפלל, אני לא יודע לקרוא, רק להגיד א' ב', אז אני צועק לך: א', ב', ואתה תחבר את כל האותיות לתפילה אחת. א', ב', ג'...". המשיך הנער לצעוק את כל האותיות. שמעו זאת מתפללי בית הכנסת וכעסו מאד. באמצע היום הקדוש, בבית הכנסת, מישהו צועק א', ב'? זה לא מתאים!

רצו המתפללים לגרש את הנער מבית הכנסת, אבל הם ראו שעל הפנים של הבעל שם טוב יש חיוך. הם חיכו בסבלנות עד שהבעל שם טוב יסיים את התפילה שלו. ויסביר להם למה הוא שמח. כשנגמרה התפילה הסביר הבעל שם טוב לכל התלמידים: "נגזרה גזירה על העיירה בגלל שהיהודים כאן חיים בין הגויים ולפעמים מתבלבלים ולומדים מהמעשים שלהם. ברגע שהנער, רועה הצאן קרא: "א' ב'...". והתפלל מכל הלב, נהיה לה' נחת רוח והוא ביטל את הגזירה".

שיח קצר: ה' מאד אוהב את התפילות שלנו, הילדים. אפילו שאנחנו לא יודעים להתפלל את כל התפילה, ולא יודעים לקרוא. אבל תפילה שבאה מהלב ה' אוהב.

נשאל: על מה כדאי להתפלל בראש השנה? נשמע את תשובות הילדים



פעילות מרכזית, רגע של תפילה:

נעצום עיניים, ננשום עמוק. נפעיל מוזיקה שקטה. כל אחד מדבר עם ה' במילים שלו. מתפלל, ומבקש בקשות לקראת השנה החדשה.

סיום: שני ילדים נותנים ידיים בצורת שער, כל הילדים עוברים מתחת לשער, לצלילי שירת: "פתח שערי שמיים לתפילתנו"

שבוע 4 - יום ה': ארבע מינים ומי חסר?

מטרות:

- חיזוק משמעות של כל יחיד בקבוצה
- שיתוף פעולה בקבוצה

פתיחה: נחזיק שקית אטומה ובה ארבעת המינים.

נחוד חידה: היום הגיעו אלינו אורחים חשובים. ארבע חברים מאד טובים. יחד איתם אנחנו מקיימים מצווה בחג הסוכות. מי האורחים?

פעילות חוויתית מרכזית

חלק א', חידות מינים:

נחוד חידות על כל אחד מארבעת המינים, לאחר שהילדים יענו תשובה נכונה, נוציא אותם אחד אחד מהשקית.

החידות:

אתרוג – אני פרי הדר, אני צהוב וקצת שמן, מחזיקים אותי לבד ביד. מי אני?

לולב – אני הכי גבוה מכולם בצבע ירוק. מי אני?

הדס וערבה – אנחנו ירוקים, צרים וארוכים, עומדים ליד הלולב, אבל יותר נמוכים ממנו. מי אנחנו?

(בגיל הצעיר יותר, נוציא את המינים, ונספר על כל מין בנפרד)

נתרגל ביחד שוב ושוב את שמות ארבעת המינים.



חלק ב', מי חסר בסוכה?

נפרוש את ארבעת המינים על הרצפה. נבחר ילד אחד, הילד יוצא החוצה. נקח את אחד המינים ונחביא אותו. נקרא לילד חזרה. כשהילד חוזר, נקרא ביחד: "אנחנו בסוכה, כולם ביחד. אך, אוי! חסר אחד! מי זה?" הילד שיצא החוצה מזהה מהו המין החסר. נחזור על המשחק מספר פעמים.

הרחבה לבוגרים:



נתרגל 'צליל פותח', נשאל את הילדים: "מה הצליל פותח של אָתרוג?" (א) "מה הצליל פותח של לולב?" (לו) "מה הצליל פותח של ערבה?" (ע) "מה הצליל פותח של הדס?" (ה). נדגיש בכל פעם את תחילת המילה, כדי להקל על הילדים להבחין בצליל הפותח. ניתן להוסיף עוד מילים שונות שקשורות לחג הסוכות, כמו סוכה, קישוטים, חג וכו'.

סיום: נעמוד במעגל גדול, נאמר: אתרוג, לולב, הדס ערבה. בכל פעם שנגיד את אחד המינים נקפוץ קפיצה אחת לתוך המעגל, עד שנהיה ממש קרובים אחד לשני.



רשימת ציוד לתוכנית:

שבוע א':

- כדור
- קוביות משחק או כל משחק אחר שאפשר לבנות ממנו מגדל
- צבעים
- תיק גדול
- קופסא ובה: טישיו משחק, צבעים, צלחת ופרי
- מזוודה עם פריטים שמזכירים על מה להתפלל. לדוגמה: פלסטר, צלחת, פרי, פנס, לב, משחק.
- קופסה מקושטת שתשמש כתיבת התודות.

שבוע ב':

- בריסטולים, צבעים, מדבקות וחומרי יצירה שונים
- דף גדול

שבוע ג':

- קופסת נעליים. כובע

שבוע ד':

- מהדק, 4 דפים בגודל A3
- שופר
- חומרי יצירה ליומן תשרי (גואש, מדבקות, פסטלינה וכד')
- הדפסה של יומן תשרי





תודה

בקשה

הודיה

סידור